

8
Jupl
Jesuren Nimeen,
Kari

Hengellistä

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Matka miehet hengelliset.

Toinen:

Nyt koitta päivä iloinen.

Reisatkat kiitosta Herralle, sillä hän on voimallisesti itsensä asettanut: Esaijan 1, 2, v. 5, 6. Halulliselta sielulta kokoon pantu ja pranttiin annettu.

D U R U S U, 1842.

Präntätty C. E. Barckin tykönä.

Ensimmäinen Kirsi.

W. F. D. Jesus korkein lohutus, &c.

Matka miehet hengelliset, Isän maalle
matkustawat, Dudot wieraat muukalai-
set, Mailmas täsä owat, Kulkewaiset
owat tääll, Sill ei he löydä maiten
pääll, Yhtään pshyväistä asundota.

2. Waan sen he wissist tietawät, Ett
koto on heillä taiwas, Sinne yöt ja päi-
wät riendawät, Eik seisaha turhas mailmas;
Sill Isän maa se ihana, On heidän silmäns
maalina, Sinne heidän sieluns ain hala.

3. Waan tie on sinne tähtetty, Mur-
heet ristill ja waiwall, Orjan tappuroilla
peitetty, Myös kilwoiturell ja sodall, Sill
esteet lukemattomat, Suot laxot mäjet
kuckulat, Täll tiell heitä kohtelewat.

4. Täll tiell on monda wihollista, Kuin
teke matkan raskaari, Nijt wastan on niin
sotimista, Ett usein tie näyttä ahtaax, Täs
syngiäs mailman korwesa kulkewat monesa
waarasa, Myrskihin ja Waldoin keffell.

5. Täs monet murhet maalliset, Täll
tiell heitä painapi, Ruumin tarpet ja puu-
toxet, Syndist surull' waiwapi; Tai sawi
maja maallinen; Usunsia katowainen, Hei-
dän mieltäns rasitta ain.

6. Täs' Saatan ampu nuolians, Heitä
wastaan tulisia ja myrkhyllisillä nuolian,
Heidän eteens alati riita, Ei järki taida
käsitä, Niit pauloja pahoja, Kuin hän ain
wirittä on julmat ja monenlaiset.

7. Kuin jalopeura kiljuwa, Hän heitä
ymbärins kiertä, Kuin peto julma saalistan-
sa, Wähhy heitä hlösniellä, Sentähden
heidän sotasa, ja kilwoituresa kowasa höt
ja päiwät kulkemaan pitä.

8. Se sifällinen turmelus, Heitä enim-
mästi waiwa, Ja luonnon wastahakoisuus,
Myös kuollon hauta kaiwaa, Täsä kiusa
heitä epäilyh, Toisell ajall myös hlypeys,
Ett työtäs on edes pyrki.

9. Mailma oma rakkaus, Turmelus
luonnosa kiehu Saastainen, Oma hurstkaus,
sydämmen kätkösä kuohu, Toj on tyll raskas
kuorma heill, Sota he walitta kyneleill,
Ett turmelus heis wielä rippu.

10. Wielä mailman lapset, kowat heitä
kulkemasta-estäät pyhtää, Wonda pilkan
nimen ne panewat heidän päällens ilman
syytä, Kiukull julmall wainolla, Wääräll
soimull ja waiwalla heti kielenš ruostall
lyöwät.

11. Sill heidän tiens on salattu, Nijld maallisild wiisaild, Miehild, on se myös plönkatsottu, Pawian tien matka miehild, Wielä tämä tie on monelle forkiasti oppineille wiisaille, Suur outo ja tietämätöin.

12. Ih kunnian Herra wainottiin, kuin pyhä ja Synnitöin oli, Händä Belzebubiri kutsuttin, tämän nimen hän omildans kullit, enimmästi forkiasti oppeneild, Wiisaild Raamatun tundewild, Näin tyhmä on henge-töin luondv.

13. Saulus myös oli oppinut, siinä korkeimmasa tiedos, Ei kuitengan Jesusta tundenut, Waan kiikus kiwaast wainois, ja ne kun Jesusta rukoilit ja hänen nimens tunnustit, Niit raadell hän juur julmast.

14. Ei kukaan ole kulkenut, sitä kaita Nutuden tietä, Jota ei ole mailmia wainonnut, Sen Raamattu toder näyttä, Ett jo mailman alusta, aina hurstkasta Ubelista ast on wainottu Jesuren laumaa.

15. Näin se wielä nytkin tapahtu, Täll wiimeisell pahall ajall, jos ennen on Chris-tityitä wihattu, Nijn käh se wielä samal tawal, jos ennen on walkeutt wainottu, nyt walher wäätän Raamatun Wääräl ihmisten opill.

16. O! Rakas Jesu suloinen, Katsahda meidän puolem, Uuta meit ole armollinen, Kuin matkan jo alkanet olem, Mut kuiteng'

teng' juuri waarasa, Mailman raju il-
masa, Wihollisten keskellä kuljem.

17. Nyt me huonot matkamiehet, sun
tyhös Jesu tulemme sofiat rammatt radol-
liset, täll tiel kulkeneet olem, Ei niijn edes
yhdaän askelta, Voi pyhyden tiellä astua
näin heikot me waiwaiset olemm.

18. Ann ander Jesu syndimme, kuin
suuret ja kauhiat owat, Puhdistaa saastaisu-
demme, ja paranna sielun ne haawat. Sun
kuwas meistä uudista, haawas kallit kir-
kasta, Iho maahan wiholliset.

19. Uskomme heikko wahwista, Jos
kiusaus lagoon tulemme, älä anna toi-
womme sammua, waikka puutteessuureß kul-
jem, aut rakkaudes tundeman, aina askelei-
tas, kulkemaan itse Jesu kulje kansam.

20. Kuin Jesu kuljet kansamme, sittä me
kyl pelkäämät olemme hyljäämme kaiken
omamme Ja turwasas iloiten kuljem, Pois
jääkön omat waiwamme, Sull itseni koko-
nans annamme. Pois omat tuwet pois
saumat.

21. O! Jesu meitä pueta niijl matka-
watteill oikioill, sun henges pyhäll woiteilla
meidän sofiat silmämme, woidell' sun sanas
lyhyt katesä, Sun werinen muotos ede-
sam meit opeta pitämän aina.

22. Waikk lyhyt on ja paga täällä
kulkemisemme aika, Sill matkamies ei mat-
kalla

Kalla saa aina rauhallista lepoa waan koska
loppuu matkamme sijtä lopun saa myös
waiwamme kyllä aika se pian loppu.

23. Että kaikki kuin owat kulkeneet sitä
kaita autuden tietä, aina esteiten läpi tun-
genet ne suurella riemulla vielä asun sioi-
hin karigan häihin ijäsiin Sinn Jeesus mei-
tä kaikkia wiefön.

24. Sun etees Jesu kannamme, Voi-
mattomudeni suuren, Sun haltuus itsem
annamme, Ja kumarram jalkais juureen
Warusta meitä woimalla, Täll waiwaloi-
sell matkalle, taluta neuwolla aina.

25. Nyt Jesu päälles uskomme, Sun
ansioos lujast luotam, Sun sanas woimall
sodimme, Sun kauttas me autuuden woi-
tam, Wai' kiljuis kiukusa satana, Tur-
mellus mailman kauhia, Meill turwa on
Jesuren haawois.

26. Sull kiitos Wapahhtajamme! Kuin
wäärältä tieltä pois autit, Kiitos sull
johdattajamme! Kuin tasaisell tiel meit
saatit, Armostas me myös toiwomme, Ets
hywin päätät matkamme, Ja warjelet
langemurest.

Toinen Wirsi.

W. f. Tule Pyhä hengi luoja, ic.

Nyt koitta päivä iloinen, Sull kiitosta
wei-

weisen Jesuinen, Ett walon taimasta
sioitit :; ja päivän yöstä eroitit.

2. Ol armon Auring kieldävä, Minä
olen kylmä pimiä, Ann sätees minua
lämmittä :; ja rakkaudes sytyttä.

3. Mull Jesu paistes walaiskoon, Mull
rakkautes loistakoon, Kuin uusi on aina
syndisill :; Sinä Jesu olet hätäisil.

4. Ann Henges läpi päivän tain, Mull
selit mieles rakkahan; Song sanasas mull
osoitit :; ja sillä mieles ilmoitit.

5. Ann leipää ruumiin tarperi, Ann
lihas sielun eineri, Ann weres minull
juomari :; Kuin armon lähdestä juore.

6. Että sydän juowuis, sieluni Eikä
muuta tutkis haluni, Kuin yljän tusti
haamoja :; ja kowii werii saunoja.

7. Kuul huuton Jesus armias! Sill
hufun hädäs waikias, Jos ei ristis minua
lohdata :; niin täythy toiwon rauweta.

8. Se minua nyt iloitta, Että Jesus
kuulutta armahda, Waikka olen alasti loa-
sa :; Hän minun pese kaunista.

9. Hall sydän tähn on armosta, Ja
weri juore haamoista, Siis embä heitä
toiwon :; nyt Amen Jesus ihanin.

